

چکیده:

کودکان به واسطه محدودیت‌های طبیعی و اجتماعی خود نیاز به حمایت قانون‌گذار، والدین و جامعه دارند. از این رو باید سعی شود به بهترین نحو حقوق آنان استیفا گردد. از جمله اقدامات انجام شده در این زمینه تصویب قانون حمایت از حقوق معلولین مصوب ۱۳۸۳ و در عرصه بین‌الملل می‌توان به کنوانسیون جهانی حقوق کودک مصوب ۱۹۸۹ اشاره کرد که ایران نیز آن را با درج حق شرط کلی مورد تصویب قرار داده و نیز کنوانسیون حقوق اشخاص دارای معلولیت ۲۰۰۶ اشاره کرد. معلولان به دلیل وضعیت جسمی و روحی خاص خود احتیاج به مراقبت ویژه دارند و طبعاً کودکان معلول به علت سن کمی که دارند قادر به رفع حوائج خود بدون مساعدت دیگران نبوده و همچنین نیازهای ویژه خود را دارند که صرف معلول بودنشان باعث می‌شود که از کمک و حمایتی مضاعف برخوردار گردند تا بتوانند از حقوقی که برای نوع انسان مقرر شده متمتع شوند. این تحقیق با روش تحلیلی-توصیفی کوشیده ضمن تبیین حقوق کودکان معلول در جمهوری اسلامی ایران و نقد و بررسی قانون حمایت از حقوق معلولین مصوب ۱۳۸۳ و آیین‌نامه‌های اجرایی آن در زمینه بهبود و حمایت از این قشر جامعه به اقدامات تقنینی در سطح بین‌المللی مانند کنوانسیون حقوق کودک و نیز کنوانسیون بین‌المللی حقوق معلولین ۲۰۰۶ نیز پردازد. به نظر می‌رسد اقدامات تقنینی حمایتی در ایران می‌تواند در زمینه‌های مختلف بهتر صورت پذیرد.

واژگان کلیدی: کودک، معلولیت، اقدامات حمایتی، اسناد بین‌المللی